

"Danstere"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSE-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska

"Danstere" udkommer Onsdag i hver Uge
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00

Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring
ete. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Aftandinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør,
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til
"Danstere"s Kontor.

Naar Leserne henvender sig til Folk,
som avorterer i Bladet, enten for at
søge hos dem eller for at faa Oplysning
om det avterede, bedes de altid om
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Solbrunslup og Præstebureauum.
Past. J. C. Moberg gør i "Ar.
Enl." opmærksom paa, at det den
17. Aug. bliver 25 Aar, siden
Past. Gravengard, den danske
Kirkes Formand, blev gift, og under
Narsmødet var det 25 Aar,
siden han blev præsteviet. Men
under Narsmødet funde der ingen
født fejres i den Anledning, og
derfor vil der rimeligvis den 17.
August blive fejret baade Sol-
brunslup og Præstebureauum, og den
Dag vil med Guds Hjælp blive en
stor Højtidsdag for Samfundets
Formand og hans Hustru.

Skal Kongen Konstantin bo-
sætte sig i Danmark? "Estrabla-
det" meddeler, at til Kong Kon-
stantins Slægtninge i København
er der kommen Meddelelse om,
at Demigten med Prins Georg af
Grækenlands Kæstje til København
er, at træffe Forberedelser til Er-
kong Konstantins Besøgtelse i
Danmark. I denne Sammenhæng
omtaler Bladet den afdøde Kong
Georgs Herrefæde ved Vedbæk,
Smidstrupgaard, som endnu befin-
der sig i den græske Kongefami-
lies Eje.

Religionsundervisningens Stil-
ling i Skolerne i Norge volder ifte
siden Uro blandt Kristendomsfor-
derhjemme. Paa sidste Gjæstomøde
nedlætttes en Komite, som skulde
undersøge, hvad der kan gøres for
at rette paa Forholdet. Komiteen
har nu udsendt et Opraab, hvori
det paa vises, at skal det blive ved,
som det er gaaet de sidste Aarier,
faa er Religionsundervisningens
Stilling snart undergraven baade i
det lavere og det høiere Skolevæ-
sen. Timetallet, knapvis stadig af,
og der kræves mindre og mindre
til Effekten. I Forslaget til den
saakaldte "Enhedsliste" er Religio-
nen sløjet som Ekfamensting baa-
de i Middekskolen og Gymnasiet.
Komiteen henstiller derfor til de
kristelige Organisationer at samle
sig til Bæren om Religionsunder-
visningen og prøve at skabe "en
Folkerejsning til Fordel for en
fuldligere Kristendomsundervisning
i Skolerne.

Høje Priser. Snaf om høje Pri-
ser her i Landet! Past. Bjelke be-
retter følgende om Prisforholdene
naa Madagaskar:

Vel, daarligt, næsten umuligt
at lave Brød af, 15 Cents pr.
Pund.

Mælk, steriliseret i hermetisk
luffede Kander (af en Kande faar
man ca. en Kvart Mælk, naar
man blander to Krediedel Vand i),
24 Cents pr. Kande.

Smør, daarligt, 80 Cents pr.
Pund.

Ost, ifte til at faa for nogen
Pris.

Petroleum, ca. 90 Cents
pr. Gallon.

Indenlandske Varer er atter ste-
get i Pris, saa nu er de mindst
lige saa dyre som før Krigen, og
undtagen. Karsagen er den, at Re-
geringen køber og sender hjem til

Frankrig alt, hvad de kan faa
transporteret hjem. "Luth."

Mer! Vi er denne Gang over-
læsset med Indsendelser, saa nogle
maa vente til næste Nr. De aerede
Indsendere, Korrespondenter ibere-
gnet, bedes erindre, at vort Spalte-
rum er blevet mindre end tidligere,
og derfor prøve paa at jatte sig
fort. Vi kan let fylde vort Spal-
terum, men det er helt umuligt
at fuffe Blads ud over vort Spal-
terum undtagen — i P a p i r -
f u r v e n, fortaar sig.

Penfionsagen.

1. Paa Præstefekomiteens Begne.

Forst maa jeg beklage, at min
Andberetning om Præstefekomiteens
Virksomhed i det founde
Nars Løb ifte blev lagt for Nars-
mødet eller som i Narsberetning.
Den blev indsendt i god Tid, og,
som jeg mente, gennem rette ved-
kommende. Det var jo godt, at
Komiteens Sekretar saa paatog sig
at rapportere i Stedet. Men der
var adfylligt i min Rapport, som
jeg nok ønskede skulde været lagt
for Narsmødet. Men det er nu
bagefter.

Saa er der denne Komite's Virk-
somhed indtil Nystaar 1918. Jeg
fer, at "alle vore Menigheder og
Kvindeforeninger" — i en Be-
slutning, Side 153 i Narsberetning-
gen, — anmodes om vedblivende
at hde Bidrag til Præstefekassens.
Og Side 139 findes følgende:
"Bedraget, at de Penge, der er i
Præstefekassens den 1. Jan. 1918,
overgives til Penfionskassen."

Disse to Beslutninger kan jo
faa fortaas derhen, at Præstefeko-
miteen skal fortsætte sin Virksom-
hed indtil Nystaar 1918, og Men-
igheder og Kvindeforeninger skal
indtil den Tid sende deres Bidrag
til Understøttelse for Præstefer
og gamle Præster til denne Komite.
Men nu som Past. Weismann
gennem en Artikel i sidste Nr. af
D. L. P. S. har formand for det under
Narsmødet oprettede Penfionsfond
og bad om Bidrag til, saa vidt
jeg kan se, væsentlig samme Sag.
I og for sig funde det vel være
ligegyldigt, til hvilken af de to
vedkommende Kasser man sendte sit
Bidrag. Men — man bedes
vel mærke! at Præstefekomite-
en skal vedblive i 7 Ma-
neder efter det sidste Reanfsabs-
Opgør at bære samme Udgifter som
sidste Aar. I syv Maaneder vil
det blive en Udgift af hened \$1,
600.00. Og alle de disponible
Penge, Komiteen havde ved Nars-
mødet, var \$427.10.

Man vil saaledes se, at det er
helt nødvendigt, at Menig-
heder og Kvindeforeninger og andre,
som har Gæne og Villie til at støtte
denne Sag, indtil Nystaar sender de-
res Bidrag til Præstefekomiteens
Kasserer, Past. J. Simonsen, 2158
N. Midvale Ave., Chicago, Ill. Det
er jo ifte farligt, — om der ful-
des for meget i hans Kasse, da
hele dens Indhold alligevel skal
overdrages Penfionsfondet til Nys-
taar. Dette Fond faar derimod
ingen Udgifter til Penfioner for ef-
ter Nystaar.

Slutningen bliver alfaa: Alle
Bidrag eller Gaver til Understøt-
telse af Præstefer og gamle Præ-
ster — med Undtagelse af testamen-
tariske Gaver, Legater eller andre
større Bidrag til Fondet, — bør
indtil Nystaar 1918 sendes til
Præstefekomiteens Kasserer.

**2. Et Ord til Penfions- og
Enke-Kassens Medlemmer.**

Godt den gamle Penfionsfor-
ening besluttede under Narsmødet i
Forhold til det nu oprettede Pen-
fionsfond, ved jeg intet om; men
jeg ved, hvad jeg selv tænker og
mener om dette Forhold.

Det har ifte været min Tanke,
at naar Samfundet som saadant
dog fat paa Penfionsagen, saa
var den private Forenings egentlige
Maal naaet, og saa var dens Virk-
somhed til Ende.

Jeg mener det samme endnu,
og jeg skal ifte at begrunde denne
min Mening.

Vel overfer jeg ifte, at det finan-
cielt set vilde være fordelagtigt
for alle, om Kassen eller Fore-
ningen blev ved at bestaa, saa vi
nogle Aar kunde drage et Par

Hundrede Dollars om Aaret. Men
det tør jeg ifte tage i Betragt-
ning.

For mig er det noget stort, at
Samfundet har taget Pen-
fionsopgaven op, og det bør støttes
af os alle til denne Opgaves hel-
dige Løsning.

Den gamle Penfionsforening havde
som en Del af sin Indtægt be-
regnet et aarligt Bidrag, en Skol-
lest, fra Samfundets Menigheder.
Dette Bidrag faldt bort allerede i
Fjor, da Narsmødet besluttede, at
Præstefekomiteen ogsaa skulde under-
støtte gamle Præster.

Desuden havde Penfionsforening-
en ogsaa beregnet mulige testa-
mentariske Gaver o. l.

Vi kan godt tage for givet, at
baade Skollest, testamentariske og
andre personlige Gaver i Frant-
den vil gaa til Samfundets Pen-
fionsfond og ifte til vor private
Penfions- og Enkekasse.

Og \$200 som Indtrædelsessagift
til Fondet, \$10 om Maaneden som
Medlemsbidrag og dertil desuden
\$12 om Aaret til den private Kasse,
der bliver for meget for de fleste
af vore Præster at betale, faa den
gamle, private Forening vil faa
ikden eller ingen Tilslutning.

Og naar den mister de Indtæg-
ter, jeg har paaovist, at den nød-
vendigvis maa miste, saa kan den
umuligt klare sig. Det kan et fun-
vel Regneskifte vise. Bort Vi-
drag, \$12 om Aaret, beløber sig
i 20 Aar med Renter og Ren-
ters Renter efter 5 Procent til
\$116.02 og efter 6 Procent til
\$167.91. Nu kommer flere jo nok
til at bidrage i mere end 20 Aar,
men naar et Medlem har bidraget
i 20 Aar, faa har han efter vore
Regler i Tilfælde af Alderdom eller
Egdom, eller hans Enke og
efterladte i Tilfælde af hans Død,
Ret til en Penfion af \$200 om Aar,
og ender her, at den nævnte
Sum da ifte dækker over ret man-
ge Aar, ifte engang over 2½ Aar
efter \$200 om Aaret.

Jeg mener alfaa, at Opløsning
er umundgaelig, og at det er rig-
tigere og værdigere, at vi beslutter
at opløse foreningen nu og slutter
os til Samfundets Penfionsfond —
hvad de fleste af os alligevel
ifte har Maad til at lade være —
end vi venter, indtil Nødvendighe-
den tvinger os til det.

Den største Banffeligbed, der mø-
der os ved Opløsningen, er Hen-
sinnet til de allerede pensionerede.
Men det Jones mig, at de bør være
tilfredse, hvis de faar Lov til at
dele Kassens Indhold lige med os
andre i Forhold til de Aar, de har
bidraget. Saa faar de Penge til
at betale det trævede Indtrædel-
sesbidrag til Penfionsfondet.

3. Samfundets Penfionsfond.

Det var min Forstaelse, da
jeg i Fjor var med til at foreslaa
et Penfionsfond paa mindst \$50,
000, at Fondet ifte skulde træde i
Virksomhed, før denne Mindre-
sum var naaet.

Hvor meget man mener, Fondet
vil bestaa af til Nystaar, det har
jeg ifte Nebe paa. Men jeg har
forfaaet, at der højest skulde blive
\$17,000 til dette Fond fra Sub-
skriptionsgaven.

Der er 143 Præster og teol.
Profesorer paa Præstefisten. Om
de gaar med alle sammen og betaler
hver \$200 i Indtrædelsespenge,
det giver \$28,600. Og regner man
med, at de 10 Præstefer slutter
sig til Fondet, faa faar dette \$2,
000 mere — tilfammen \$47,600.

Men hvem har garanteret, at
de gaar med alle sammen? Og selv
om de gør det, faa er Minimums-
summen endda ifte naaet.

Men det forekommer mig, at
der bliver en større Banffeligbed
for Fondsbestyrelsen at løse det
første Aar.

Selv i det Tilfælde, den nævnte
Sum naas, og man regner med
31. Oktober eller 1. Nov. som den
Dag, da Indtrædelsespengene skal
være indbetalt eller garanterede
(eller er det for 1. Jan 1918?),
faa er Renterne af disse Penge
vel ifte betydelige før om et Aar.

Hvor skal Pengene faa komme fra
til de 5 Præsters og 10 Præstefer-
ens Penfion det første Aar? Jeg
finder intet i Narsberetningen
derom.

Saa til Slutning et Ord til
ham, der forlebet udtalte den Tan-

ke, at Præstefer burde betale Pro-
center af deres Løn eller Indtæg-
ter til Penfionskassen.

Der er færre til Ting, som taler
derimod.

Det første er, at Penfionslovene
ingen Forskel gør paa dem, der har
haft smaa og store Indtægter. Alle
Medlemmerne faar lige Ret og lige
Kraav paa Kassen. Og Ret for-
pligter. Lige Indskud og lige Kraav
paa Kassen.

Det andet, der taler imod Pro-
centstyret, er den ulige Maade,
Præstefer faar deres Indtægter paa.
Jeg har aldrig haft bedre Indtæg-
ter end i et Aar, hvor jeg havde
omkring \$400 om Aaret i Løn. Man
vilde være udfat for Banffelighe-
der faa store ved at beregne —
frit Dus, Højtidssojre, Accidenter,
Naturaker, fri Brug af Land til-
hørende Præsteboligen m. m., faa
ingen Bestyrelse funde paatage sig
at bestemme, hvad hvert Medlem
skulde bidrage.

A. M. Andersen.

Til Samfundet.

Vi gennemlever en kritisk Perio-
de i flere Henseender. Bort For-
lagsoms har ogsaa sine Banffelig-
heder at kæmpe med. En af de
første er at faa Fortjeneste og
Udgifter til at balancere Narsmø-
det forhøje "Danstere"s Redak-
tors Løn, og det øvrige Personale
i D. L. P. S. har faaet Løn-
forhøje eller Dødsstilleg, og
disse Tilleg beløber sig til ca. \$600
aarligt. Dertil kommer, at Pa-
pirpriserne er fegne faa umaade-
ligt, at de alene til "Danstere"
fordyrer hver Uges Udgave mindst
5 Dollars og de andre Blades i
samme Forhold.

Bor Forretning har med Rabat
og Friekemplarer o. l. været me-
get liberal, endog mere end de
store Kirkesamfunds Forlagsbure.
Og Kraavet fra Narsmødet og hele
den vore Kirke er, at man maa
ifte stitte Geld, hvilket jo er et
godt og rigtigt Princip.

Reenahmødet bestemte, at fra Nys-
taar 1918 skal alle den vore Kirkes
Præster og Profesorer betale deres
Eksemplar af Samfundets Blade;
dermed fortaas selvstændigt i uld
Pris, da intet andet blev lagt.

Paa sit d. 1. August afholdte
Møde bestemte Direktionen følgen-
de: Fra 1. Sept. 1917 betales
alle Befendtgørelser (officielle Sam-
fundsbefendtgørelser undtagne) i
vore Blade efter almindelige A-
vertisementsregler: 10 Cents pr.
Linie første Gang og derefter 5
Cents pr. Linie for hver Gang,
de øverligere ønskes optagne.

Denne Beslutning er fattet, fordi
Forholdene træder det. Forretning-
en maa have ifte flere Indtægter,
ellers kan den ifte klare sine Udgif-
ter.

Direktionen maa ogsaa opfordre
til mere Interesse for vore Blades
Udbredelse. De har en betydelig
Mission at søge i hvert eneste Hjem
i Samfundet. Og hvor meget funde
der dog gøres i det fælles Arbej-
de, om hver enkelt tog fat og
prøvede "to do his bit." I dette
nælder ifte blot angaaende vore
Blade, men hele Forretningen. Vi
behøver mere Samfundsbefølge og
Bilagterkendelse ogsaa overfor For-
lagsburet med dens Boghandel,
Bogbinderi og anden Virksomhed.
"Enighed gør stærk", lad det vise
sig ogsaa paa det Omraade, som
ligger inden for Danish Lutheran
Publishing House. Løb og Til-
bagegang i det bliver vor fælles
Vergærelse og Stam, men Fremgang
og Binding vor gensidige Glæde og
Gavn.

Direktionen for
Dan. Luth. Publ. House.

Bor faaende Geld.

Vi har i dette Aar, 1917, glæ-
det os med en stor Glæde, idet
vi fik vor fælles Samfundsgeld
betalt. Vi jubler derover. Vi pri-
ser og talfer Herren derfor. Men
dermed er vi ifte ude af Geld. Vi
har den samme Geld paa os —
Embedsbrødre og Menigheder, som
Paulus udtaler i følgende Ord:
"Baade til Grækere og Barbarer,
baade til vise og uforsandige staar
jeg i Geld" (Rom. 1, 14.)

Og Gelden, hvori Paulus stod,
og vi ogsaa staar, det er "at

for Kynde Evangeliet" (B.
15) for vore Landsmand og Gæ-
stninger, saa langt, som vi kan ræk-
ke; men det kan kun ifte ved Mid-
ler — ved udsendte Arbejdere, For-
bønner og Gaver.

Samfundsvener! dette er vor
faaende Geld.

Og for at vi faa Aaret rundt
alle kan vide, hvorledes vi hver
Maaned staar med vore Pengefa-
ger, er der med Kvitteringslisten
vedhøjet Underfud og Dørfud,
efter min Mening et ypperligt
Fingerpeg af vor Kasserer.

Følge vore sidste udfomne Bla-
de for Pengefiden saaledes ud:
Japanmissionen — Underfud
\$840.87.

Indianermissionen — Underfud
\$281.50.

Indremissionen — Underfud
\$47.92.

Skolekassen — Underfud \$1,
197.36.

Mormonmissionen — Overfud
\$305.16.

Som Regel er de to Maaneder
Juli og August, hvad Gaver an-
gaar til vore Samfundsopgaver,
de to fattigste Maaneder. Det er
jo de meget travle Høstmaaneder;
men Benner, Udgifterne er der
alligevel. I disse to Maaneder
holdes der kun faa Missionsmø-
der. Alfaa ingen Gaver fra den-
ne Kilde.

Bor faaende Geld, og Trangen
nu, den er jeg vis paa vi vil møde,
og Kraavene strafs, at ifte vi skal
se os nødsaget til at laane for at
møde vore maanedlige Kraav til
vore meget vælgende Missioner.
Benner! I vil nok kunne fortaas,
hvor vemodigt det er at skulle ud-
skrive en Pengeanvisning til Ja-
panmissionen paa \$675, og Indi-
anermissionen paa \$250, og Indre-
mmissionen paa \$200 o. l. v., naar
Kassererne er tomme.

Indtil Missionsmøder rigtig kom-
mer i Gang er der kun denne
ene Vej aaben for at afhjælpe de
sjælligste Kraav, nemlig: at vi
ud over hele Linien indsender til
vor Kasserer et personligt
Bidrag.

Samfundsvener, Præster og
Menighedsmedlemmer, lad os gøre
det efter følgende skæne Regel:
"Alle gæde noget — med Glæ-
de og efter Gæne."

Embedsbrødre! sig et varmt Ord
om Sagen fra Prædikestolen.
Lad os endelig handle strafs.
Guff, det er vore "Samfundsbørn",
der nu kalder ad os.

I Gaab om et velvilligt Svar,
tegneg jeg mig med Ordene:
Giver, faa skal eder gives! Og
"Gud elsker en glad Giver."

G. B. Christianfen.

P. S. "Kirkebladet" og "De
Unges Blad" bedes ontage dette
Stykke.

G. B. C.

Thse Frimænds Bliit.

(Af en Tale af Otto S. Sahn i
New York.)

For halvanden Hundreaar siden
rejste engelske Amerikanere sig
for at fri dette Land fra Eng-
lands Regenters Undertrykkelse. I
Dag opfordres trykkede Amerikanere
til, sammen med deres Medborger-
e af alle Racer, at rejse sig for
at fri ifte alene dette Land men
den hele Verden fra de tyffe Re-
genters Undertrykkelse, en Under-
trykkelse, der er langt mere utaal-
elig og af alvorligere Betydning.

Idet jeg taler som en, der er
født i Tyskland af tyffe Forældre,
betænker jeg mig ifte paa at sige,
at det er min dybe Overbevi-
sning, at den største Tjeneste, som
en Mand af tyff Fødsel eller For-
fædre kan hde det Land, hvorfra
de stammer, er at proklamere og
stille sig i Stranken for hine store
og stonne Idealer og nationale
Egenskaber og Traditioner, som de
arvede fra deres Forfædre, og
fætte deres Ansigt som Flint imod
de monistiske Doktriner og Handlin-
ger af et Herfskab, der har bær-
vet dem det Tyskland de elfkede,
og af hvilket de med Rette var
stolte, det Tyskland, der nød hele
Verdens Belvillie, Agtelse og Be-
undring.

Jeg betænker mig ifte paa at ud-
tale det som min alvorlige Over-
bevisning, at jo tydeligere og hjer-
teligere Amerikanere af tyff Stam-
me kafter sig ind i den Kamp, som

dette Land har taget Del i for at
redde Tyskland ifte mindre end
Amerika og den øvrige Verden fra
disse uredelige Kræfter, som ifte
gæde Præsident Wilsons Udtalelse er
hele Mennefsfælgens Fjende, des
bedre beffutter og tjener de det
gamle tyffe Navns Berømmelse og
det tyffe Folks fænde Gavn.

Gentlemen, jeg vejer mine Ord.
De stadfaftes alt for eftertrykkeligt
af den afftelige Beltalenhed og de
Bedrifter, der har faaet hele den
civiliserede Verdens Samvittighed
med Forærdelse. De støttes af utal-
lige freone og mundlige Udtryk af
tyffe Profesorer, som Staten har
emplojeret til at oplære Ungdom-
men.

Vagten i deres Lære er, at
Magt er Ret, og at den tyffe Na-
tion er valgt til moralif, mentalt
og aktuelt at vore Overherredomme
over Verden og maa og vil løse
denne Opgave og naa dette Maal,
hvilken Blodsudgydelse, Gendighed
og Edelaggelede det ifte skal koste.

Manen i denne Lære, i dens
Intolerance, dens Vanding af Skin-
hellighed og Begærlighed og dens
selvretfærdige Paatagelse af en
verdensforbærende Mission er nær
belfaget med den Mand, som af-
gjorde Fortidens Religionskrige gen-
nem den lange, mørke Narkaffe,
da Protestanter og Katoliker drøb-
te horeandre og lagde Europa øde.

Jeg taler med Sorg, for jeg
taler om det Land, jeg stammer fra,
og jeg har ifte glemt, hvad jeg
ifølge det.

Jeg taler med bitter Støffelse,
for jeg tænker paa Fortidens Tysk-
land, det Tyskland, der har bidraget
sin Del til Verdens uforgængelige
Værdier, og som vaa ifte faa Om-
raader af menneskelig Foretagelse
og Bedrift indtog en ledende
Stilling blandt Jordens Nationer.

Jeg taler i den fætte Tro, at
det forrige Tyskland, efter at dets
Folk har vriet af sig og sonet for
den frygtelige Fortryllelse, som en
ond Stæbne har faaet over det, i
sin Tid atter nødvendigt maa rejse
sig og igen gøre sig fortjent til
og opnaa Verdens Belvillie og høje
Agtelse og de Tyskers hengivne
Loyalitet, som opholder sig i frem-
mede Lande.

Men jeg ved, at hverken Tyskland
eller dette Land eller Keften af
Verden kan vende tilbage til Luf-
ke og Fred og frugtbar Arbejde,
fjend det er blevet gjort indly-
sende, bittert og utvetydigt indly-
sende for Regenterne, som bærer
Blodfysk for denne umødlige Krig,
og for deres falfk underrettede og
vilsbedte Folk, at den Aand, der
slap den Løs, ifte kan være her-
ferde, at de habefulde Doktriner
og Metoder, efter hvilke den isres,
forfættes af hele den civiliserede
Verden, og at den overindbildte
Derkfæle, som den mentes at skul-
le tjene, aldrig kan opnaas.

Kampen for Civilisation, som vi
alle naragtigt troede var vunden for
mange Aar siden, maa kæmpes over
igen. I denne hellige Kamp er
det nu vort Privilegium at tage
en ifte ringe Del og vor Være at
bringe Dire.

Immigrantmissionen.

Stibene tilførende "Scandinavi-
an American Line" fejler nu temme-
lig regelmæssigt imellem København
og New York via Norge, og de
bringer hver Gang ifte faa Pas-
sagerer her til Landet. I Aar
kom S. S. "United States" ind
M. 1.30. Jeg var derovre hele
Dagen for at tage imod Passage-
rer, der i Forvejen havde anmeldt
deres Ankomst og bedt om Vi-
sland. De kom alle paa 2. Klasse.

Paa Grund af Krigen har vi
Immigrantmissioner ingen Ad-
gang til Ellis Island, da Len er
Kongelejrer for Tyskere, der var paa
Stibene her i Havnen siden Kri-
gens Udbrud; desaarlag tilraader
jeg, at alle, der behøver Missio-
nærens Hjælp ved Landtigningen,
reffer paa 2. Klasse.

Saavidt det er muligt, meddel
mig i god Tid, hvilket Stib Deres
Benner kommer med.

Spørgsmaal befares altid pr.
Omgaende.

Aug. 10, 1917.

J. J. Riidsig,

130 Prospect Ave., Brooklyn,
New York, N. Y.